

TENEFFÜS

Kültür – Sanat - Edebiyat

KİTAPLAR NE YAPAR?

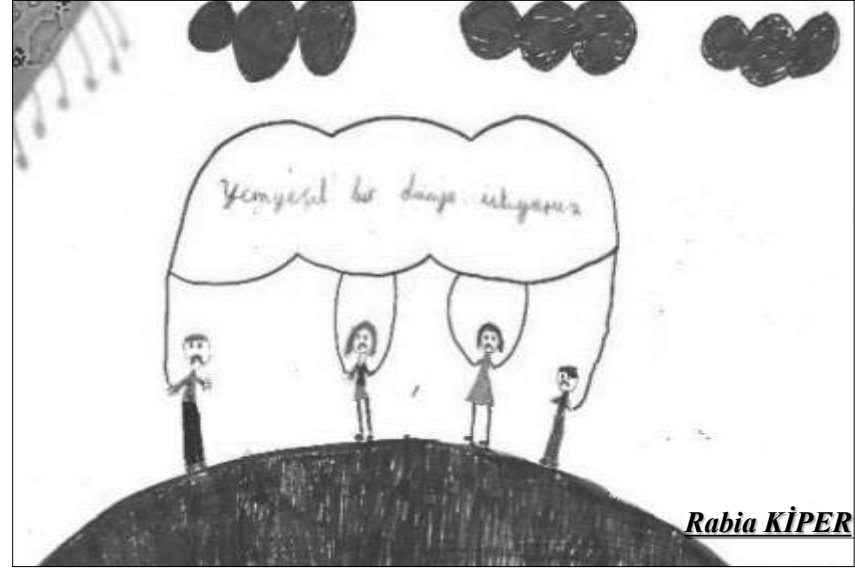
Kitap okumayı çok severim. Üzüldüğümde, yalnız kaldığımda kitap okumak ve yazı yazmak geliyor içimden. Pencereden bakınca her yer sanki öykü. Bir kütüphanem olsa, hepsini okurum. Günlük hayat kitabımı açıp, bir günde ne yaptığımı okurdum. Atatürk gibi çok kitap okuyalım.

Biz sanki kitabız. Kitap okuyalım ki beynimiz çalışsın. Televizyon, telefon, tablet gibi şeylere bakmayı istemiyor canım. Yaz tatillerinde kitap okuyalım. Öğretmenimiz soru sorduğunda hemen cevap veririz çalışkan oluruz. Kitap okumalıyız. Kitap, öykü gibi şeyler okumayı çok severim. Sanki ağaç, orman, bitkiler. Evler gibi şeyler bize bir öykü.

Öğretmenler müdürler de kitap okuyor .Biz çocuklar arı gibi kitap okuyalım. Kitaplar insanlara bilgi ve neşe katarlar. Biz çocuklar kitap okuyalım. En güzel şey kitap. Atatürk'ü seven kitap okur. Ben çalışkan bir çocuğumdur.

Her şey bir öykü, kitaplar gerçek bir dost.

Akgül Yağmur YÜKSEL

GEÇMİŞ ZAMAN MİSAFİRLERİ

İnsan önce ateşi buldu. Ateş onu ısıttı ve soğuktan korudu. Ateşle karanlık gecelerini aydınlattı. Resim yapmasını öğrendi insanoğlu. Hayallerini resim olarak çizdi. Sonra yazıyı buldu. Basit yazılardan bunlar. Ne biliyorsa, ne gördüyse onu yazdı. Doğayı keşfetti, keşfettiklerini yazdı. Yazacak çok şeyi olduğu için kağıdı icat etti, sonra matbaayı.

Bir zaman geldi uçmayı denedi insanoğlu. Uçtu da. Kanatlandı, kanatlandı, kanatlandı...Kuşlar gibi. Kuşlardan öte bir şeydi bu. Uzayı keşfetti, uzaya uçtu. Füzeler gönderdi uzaya. Yeni dünyalar, yeni gezegenler bulmak için.

Sonra insanoğlu gezdi, tozdu. Dünya'yı dolaştı, buldu Mars'ı, Jüpiter'i. Teknoloji gelişti, durdu misafirlikler, sohbetler. Sonra geldi telefonlar, tabletler, aldı elimizden sohbetleri. Ne tadı kaldı, ne tuzu! Yalan oldu her şey sonra böyle bir dünya oldu.

Onur Erdal YAŞAR

KEREM VE KEDİSİ

Kerem adında düzenli ve tutumlu bir çocuk varmış. Bir gün Keremlere misafir gelmiş. Misafirler gelene kadar Kerem bahçede kedisi Mırnav ile oynamış.Bahçede Mırnav ile gezerken bir ayna görmüşler ve aynaya doğru yaklaşmışlar.Aynaya bakmışlar ancak hiç bir şey görmemişler.Bu olaya çok şaşırın Kerem kedisini de alıp eve gitmiş.

Eve geldiğinde misafirlerin geldiğini fark etmiş. Onlara "Hoş geldiniz." demiş ve odasına gitmiş. Dinlenmiş ve ödevlerini yapmış. Yatağına uzanmış ve uyuyakalmış. Uyandığında sabah olmuş. Yatağını düzenli bir şekilde toplayarak lavaboya gitmiş.Elini yüzünü yıkamış.Ailesine "Günaydın." diyerek kahvaltıya oturmuş.Ailecek kahvaltı etmişler.Dişlerini fırçalamış ve okula gitmek üzere yola çıkmış.

Elif DURU

OYUNCAKLAR

Küçükler oynar çingirakla,
Öykü anlatır, annem bana
Topaçla oynarız ama doymayız,
Annem izin verir oynamama,

Arkadaşarımla oynarız saklambaç,
Yeni alınınca oyuncak, çok seviniriz.
Onun başından hiç kalmak istemiz canımız,
Ama annem çağırınca yemeğe, mecbur kalkarız.

Emirhan AYAN

Nursena TEKİN

UZAYLI ARKADAŞIM

Evren, her zamanki gibi okula gitme hazırlığı içindeydi. Tam evden çıkmak üzereyken kapı çaldı. Evren, kapıyı açınca karşısında postacıyı gördü. Postacı Evren'e, "Evren bu mektup san." Dedi.

İlk defa bir mektup alan Evren, şaşırıp ve heyecanla zarfın üstüne baktı. Zarfın sol üst köşesinde sadece "Bibi'den" yazıyordu. Evren merakla mektubu açıp okumaya başladı.

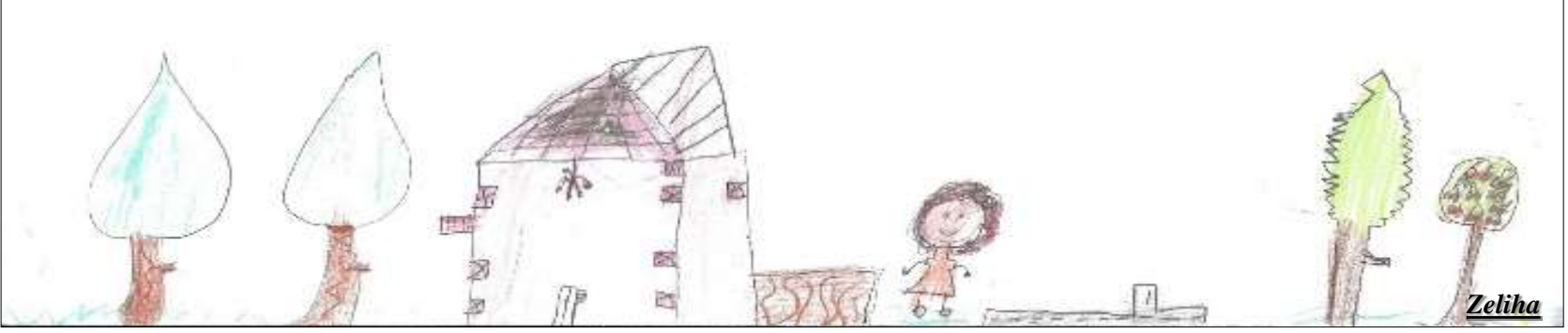
Sevgili Evren,
Ben yalnız ve mutsuz bir uzaylıyım. Sizin dünyanızdan bir arkadaş edinmek istiyorum. Yaşadığımız gezegenden dışarı çıkmamıza izin verilmiyor. Ama senin buraya gelebileceğini düşünüyorum. Bir uzaylı arkadaşın olmasını istemez misin?

BİBİ

Evren mektubu okuduktan sonra kağıdı özenle katladı ve düşünmeye başladı. Evren ailesine mektubu gösterdi. Annesi "Bize oyun mu oynuyorsun?" dedi. Evren "Hayır anneciğim. Bunu postacı verdi." Dedi. Babası "Uzay çok uzak, gidemezsin." Dedi. Evren çok üzüldü. Annesi ve babası birbirine baktı ve "Peki" dediler. Evren çok sevindi.

Uzaya gitmek için hazırlıklar hazırlıklar tatamdı. Evren uzay aracına bitti. Uzay aracı gökyüzüne doğru çıkarken bir patlama oldu ve... Evren birden uyandı. "Bibi, Bibi!" diyerek etrafına baktı. "Ohh, rüyaymış." Dedi. Evren ve o anda kapı çaldı. Gelen postacıydı. Postacı Evren'e bir mektup uzattı. Evren şaşkınlıkla mektubu açıp okudu ama mektup Bibi'den değildi.

Emirhan GÜRKAN

Zeliha

TAVŞANLAR ve KAPLUMBAĞALAR

Bir varmış, bir yokmuş. Bir zamanlar tavşanlar ve kaplumbağalar futbol maçı yapmaya karar vermişler. Maş ise bir saat sonraymış. Aradan bir saat geçtikten sonra tavşanlar ve kaplumbağalar soyunma odasında kıyafetlerini değiştirip sahaya çıkmışlar. Her takımın içinde "Ben kazanacağım," duygusu varmış. Futbol maçı başlamış. Her iki tarafta madalya almak için hırslanmışlar. Bir ara kaplumbağalar takımından bir oyuncunun ayağı sakatlanmış. Bu nedenle oyuncu eksikliği dolayısıyla tavşanlar kulübü kazanmış. Kaplumbağalar bu duruma çok üzülmüşler. Tavşanlar sevinçle madalyayı alarak oradan uzaklaşmışlar.

Zeliha TEKİN

KURT İLE TILKI

Evvel zaman içinde bir kurt ile aslan yaşarmış. Aslan yemek bulmuş. Kurt sonra izinsiz aslanın yemeğini yemiş. Aslan kızgınca bağırarak. Kurt da yemek bulmaya gitmiş. Aslan yemeğini yemeye başlamış. Kurt yemek bulamayınca aslanın kapısına gelmiş. "Aslan kardeş ben yemek bulamadım ikimiz yiyelim mi?" demiş. Aslan, "Kurt kardeş o zaman ikimiz yiyelim," demiş. Sonra ikisi kardeş olmuş. İki ormanda güzelce, hopyaya zıplaya oynamışlar. Sonra aslanın evine gitmişler. Aslanın evinde yemek yemişler sonra uyumuşlar.

Sudenur MIHCI

ÇOCUKLUĞUMUZ

Herkes küçükken birer çocuktu,
Çocuk olmak hepsinden iyiydi.
Ama ne olursa büyüyecek herkes,
Çocukluğunu unutacak herkes.
Bir zamanlar büyükler çocuk olmak isterdi,
Çocuklar da büyük olmak isterdi.
Kimse bunu unutamazdı.

Eren DURMAZ

İLKBAHAR

İlkbahar gelince,
Çiçekler açar.
İnsanların yüzü güler,
Çocuklar güzel güzel oynar.
İlkbahar en sevdiğimiz mevsim,
Çiçekler güzel kokar.
Arılar polen toplar.
Polenlerden bal yapar,
Sofralarımıza lezzet katar.

Kübra Nur ALTUN

AYŞE ve ARKADAŞLARI

Bir tane Ayşe varmış. Çok mutluymuş. Bir gün arkadaşlarıyla beraber geziye gitmişler. Ayşe'ye doktor gözlük vermiş. Çünkü Ayşe uzağı göremiyormuş. Arkadaşları o gün gezide onunla dalga geçmiş. Ayşe bu duruma çok üzölmüş. Ağlamaya başlamış. Öğretmeni bu durumu fark etmiş. Hemen arkadaşlarını çağırmiş. Onlara bu durumun herkesin başına gelebileceğini söylemiş. Ayşe'nin arkadaşları hatalarını anlayıp ondan özür dilemişler. Ayşe onları affetmiş. Gezilerine devam etmişler. O gün hayvanat bahçesinde güzel bir gün geçirmişler. Akşam eve geldiğinde annesi ve babasına hayvanat bahçesinde neler yaptığını anlatıp yemek yemişler. Sonra Ayşe biraz kitap okuyup uyumuş.

Yağmur ÇALIŞ

Seval MUTLU

ARZU'NUN KEDİSİ

Arzu diye bir çocuk varmış. Hafta sonu bu çocuk ailesiyle pikniğe gitmiş. Arzu ormanda güzel bir kedi bulmuş. Kedi ile eve gelmişler. Arzu çok düzenli bir çocukmuş ve bugün evlerine misafir gelecekmış. Ama kedi bir anda ortalığı dağıtıvermiş. Arzu çok üzölmüş. Ne yazık ki kedi Arzu'nun en sevdiği aynayı da kırmış. Arzu kediyi dışarı çıkarmış. Kediye bahçede kulübe yapmış ve kediyi orada beslemeye karar vermiş.

Firdevs MERDAN

CANIM ANNEM

Canım annem,
Bazen kızarsın,
Bazen seversin,
Sen benim bi tanemsin!

Seni çok severim,
Sensiz ben ne ederim?
Hep yanımda ol isterim,
Canım annem benim.

Abdullah ARSLAN

ORMAN

Bir varmış bir yokmuş uzak bir ormanda bir sürü hayvan var varmış. Bu hayvanlardan iki tanesi birbiriyle küsmüş diğer hayvanlar da onları barıştırmak için uğraşmışlar. Ama bu iki hayvanı bir türlü barıştıramamışlar. Bu iki hayvanın adı tavşan ve aslanmış.

Tavşan ben seninle küstüm ve seninle oynamam demiş. Aslan ben de seninle küstüm ben de seninle oynamam demiş. Diğer hayvanlar konuşuyorlarmış. Biz bu iki hayvanı nasıl barıştıracamız diye düşünmüşler ama bu iki hayvanı barıştırmamışlar.

Bir süre aslan ve tavşan yalnız kalmış ve ikisi de kendini suçlamışlar ve birbirlerinin evine koşarak giderken yolda karşılaşmışlar. Karşılaşınca birbirlerinden özür dilemişler ve arkadaş olmuşlar.

Meryem YİĞİT

ORMANLAR KRALI

Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde ilk amazon ormanına giden bir adam varmış ki önceden o kadar cesur bir adam yokmuş bile.

O ormana giden adam her tür hayvanları araştırmış. Ama bir tek aç bir ormanlar kralını araştıramamış. Çünkü o adam az daha ormanlar kralına yem oluyordu. Ormanlar kralı o kadar açmış ki hiç kimse onu doyuramazmış. O adam doyurmaya çalışmış ama ormanlar kralı izin vermemiş. Bu sefer de uzaktan et atmayı denemiş ve başarmış. Ormanlar kralı eti yemiş. Sonra da adam ormanlar kralını beslemeye karar vermiş. Adam ormanlar kralının yanına gitmiş ve onu beslemiş.

Eren DURMAZ

TAŞITLAR

Arabalardır biri, Otobüstür biri,
Götürür bizi, Sıkışa sıkışa gidersin,
Ormanın dibine, Bazen ayakta, bazen koltukta,

Uçaktır bir diğeri,
İster misin gitmeyi?
Isparta, Almanya
Uça uça,

Trendir unutma,
Bazen hızlı, bazen yavaş,
Gideriz raylarda.

Gemi de var,
Sularda,
Sallana sallana,
Gideriz Limana,

Rana Güler KOCAYAVUZ

BONCUK

Ahmet adında bir çocuk varmış. Ahmet çok akıllı bir çocukmuş. Bir gün babasıyla gezmeye çıkmışlar. Ahmet ve babası dolaşırken bir de ne görsünler! Ahmet'in en çok görmek istediği yer: evcil hayvanların satıldığı dükkân. Sonra yağmur yağmış, herkes dükkâna girmiş. Dükkânda türlü türlü hayvanlar varmış. Kuşlar, kediler tavşanlar... Babası Ahmet'in hayvan sevgisini bildiği için mavi bir kuş almış. Kuşun adını "Boncuk" koymuşlar. Ahmet onu beslemiş. Geceleri çok öttüğü için babası Boncuk'u geri vermiş. Ahmet çok üzülmüş.

Umut Abdullah KURT

ALİ HASTA OLDU

Kış gelmişti. Ali kışlıklarını giymedi ve dışarı çıktı. Sonra hasta oldu. Ali annesine şöyle dedi. "Anne bir daha seni dinleyeceğim." Annesi ona sıcak bir çorba yaptı. Ali'de içmiş ve akşam hastalığı geçti. Sonra yatağa yattı.

Ertesi gün arkadaşlarıyla oynadı. Ebelemece, saklambaç, yerden yüksek ve yakalamaca oynadılar. Akşam oldu ve herkes evine gitti.

Volkan TEKE

GÜZEL OKULUM

Canım oklum benim,
Seni çok severim.
Güzel okulum benim,
Ayrılınca özlerim.

Bilgi yuvamsın sen benim,
Canım okulum benim.
Öğrenirim her şeyi,
Severim öğretmenimi.

Anladım ki değerini,
Zormuş görevi.
Okuyup anlayınca,
Öğrendim değerini.

Okumayı yazmayı ,
Seninle öğrendim.
Alfabeyi sıralamayı,
Yine seninle öğrendim.

Çok emeğin var üzerimde.
O kadar iyisin ki,
Seni çok seviyorum.
Ayrılmayı istemiyorum.

Dilek CALISKAN

Z.Sude ÇELİK

GÜZEL GÜNEŞ

Işıl ışıl parlar,
Sıcaksın herkesi, ısıtırsın,
Güzel çiçekler seninle büyür,
Sen ne kadar güzel bir güneşsin.

Gökyüzüne hükmedersin,
Yaz günlerinde,
Güzel ışığınla belirirsin,
Hepimizi aydınlatırsın.

Yazı seviyorum
çünkü gökyüzünde, sen varsın,
Akşamları keşke yıldız ve ay olmasa,
Sen olsan.

Yağmur BOZKAYA

Dergimizin yayınlanması için katkıda bulunan Cober Bilgisayar Ve Aras Kırtasiye 'ye TEŞEKKÜR EDERİZ.

İMTİYAZ SAHİBİ

Hamza AYDOĞAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hasan EROĞLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Emine TUNCAY

GÖRSEL DANIŞMAN

Hatice DEĞİRMENCİ

YAYIN KURULU

Hasan EROĞLU

Emine TUNCAY

Hatice DEĞİRMENCİ

OKUL ADRES TELEFON

Ş.P.ÜSTEĞMEN MUHARREM KALELİ İLKOKULU

Atatürk Mahallesi Kurban Tepe Cad. No:11

Çubuk/ANKARA